

Bloemen, zweet en tranen voor een dokter

Blijspel in drie bedrijven

door

JOLANDA VAN DER MEIJDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLOEMEN, ZWEET EN TRANEN VOOR EEN DOKTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOLANDA VAN DER MEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

- Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
- U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
- U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Dokter Jasper van der Plas - man, 30 jaar

Wilma Geluk - vrouw, 25 jaar

Geertruide de Klerk - vrouw, 26 jaar

Willemein de Klerk - vrouw, 26 jaar (Tweelingzus van Geertruide)

Jacob Jansen - man, 50 jaar

Agent - man, gespeeld door Jacob

Wim Krelis - man, 50 jaar

Bezorger - man, gespeeld door Wim

Bettie Vermeulen - vrouw, 40 jaar

Lydia Geluk - vrouw, 55 jaar

Samantha van Buren - vrouw, 25 jaar

DECOR:

Het decor bestaat uit twee delen. Links (gezien vanuit de zaal) is de ruimte van de dokterassistente en is tevens de wachtruimte. Er staat een bureau, tegen de muur een kast met lades en een kapstokje. Achter in het decor zit een raam, rechts daarvan de buitendeur. Links in de wand zit de keukendeur. Rechts (gezien vanuit de zaal) is de spreekkamer van de huisarts, ook daar staat een bureau. Daarachter een boekenkast en een kamerscherm, waarachter de patiënten zich kunnen omkleden. De twee ruimtes worden gescheiden door een denkbeeldige muur. Er is wel een echte deur (zo ver mogelijk achter tegen het decor). Ook staan er op diezelfde lijn twee stoelen, met aan de kant van de tussendeur een tafeltje met tijdschriften. Het geeft een leuk effect als er aan draden een plank hangt met boeken (kun je op de plank vastplakken) en bijv. een schilderij of een lamp. Zo lijkt het net of er echt een muur tussen de beide kantoren zit. Op beide bureaus staat een computer en een laptop)

PERSOONBESCHRIJVING:

DOKTER JASPER: Lieve verlegen man. Is erg zorgzaam, maar heeft niet altijd veel geduld.

WILMA: Lieve verlegen vrouw, met een goed gevoel voor humor.

GEERTRUIDE: Overdreven persoon, die zichzelf heel wat vindt, maar nogal dom over kan komen.

WILLEMEIN: Slimmer dan haar zus, maar nogal egoïstisch van aard en meestal niet aardig tegen anderen. De beide zussen hebben geen gevoel voor humor.

JACOB JANSEN: Knorrige man.

WIM KRELIS: Lieve gezellige man, gek op vrouwen en is humoristisch. Heeft één hand in het gips.

BETTIE: Gezellige vrouw, maar denkt steeds dat ze van alles en nog wat mankeert en is het nooit met het advies van de dokter eens.

LYDIA: Moeder van Wilma. Lieve zorgzame vrouw, die geen blad voor de mond neemt.

SAMANTHA: hoogzwangere vrouw, later met kindje.

EERSTE BEDRIJF
(Maandag in de ochtend)

Wilma zit achter haar bureau en is druk bezig met schrijven in de agenda, als de dokter opkomt.

DOKTER: *(met aktetas)* Goedemorgen Wilma.

WILMA: Goedemorgen dokter.

DOKTER: Eh... wordt het druk vandaag?

WILMA: *(kijkt even in agenda)* Tot nu toe lijkt het mee te vallen.

DOKTER: En waar beginnen we mee?

WILMA: Geertruide dokter, gevolgd door...

DOKTER: Willemein?

WILMA: Ik vrees van wel.

DOKTER: *(schud het hoofd, zucht)* Ben benieuwd wat ze dit keer hebben.

WILMA: *(grinnikt)* Ze zijn als eerste aan de beurt en dus ook als eerste weer weg.

DOKTER: *(glimlacht)* Jij weet ook overal iets positiefs van te maken.

WILMA: *(verlegen)* Ach... eh...

DOKTER: *(even ongemakkelijk en dan gauw)* Ik ga maar eens aan het werk. Ik moet me nog psychisch voorbereiden op de gezusters de Klerk. *(naar zijn kantoor)*

WILMA: *(roept)* Ik breng u zo een kopje koffie.

DOKTER: *(zet tas neer, zucht)* Waarom zeg ik nou niets. Waarom durf ik nou niet gewoon te zeggen dat ze me Jasper mag noemen. *(hangt jas aan haakje aan de muur)*

WILMA: *(ondertussen)* Waarom zeg ik nou niet gewoon Jasper tegen hem. *(telefoon gaat, Wilma pakt op)* Goedemorgen, assistente van dokter van der Plas, wat kan ik voor u doen? ... Of wij iets hebben tegen hoofdpijn? Hebt u al lang last van hoofdpijn? ... Alleen vandaag? Nou, dan moet u eerst maar eens een aspirine proberen, twee tegelijk mag ook, als de pijn heel erg is. Als de hoofdpijn aanhoudt, dan belt u morgen maar weer terug, is dat goed? ... Prima. Dag mevrouw. *(af keuken)*

GEERTRUIDE: *(op achter)* We zijn veel te vroeg.

WILLEMEIN: *(op achter)* Dat valt heus wel mee.

GEERTRUIDE: De assistente is er nog niet eens.

WILLEMEIN: Die is vast even naar het toilet ofzo. Bovendien... dokters houden niet van vrouwen die te laat komen op een afspraak.

WILMA: *(ondertussen op met kopje koffie)* De dokter houdt er ook niet van als mannen te laat komen op de afspraak. *(door tussendeur)* De

eerste patiënten zijn er dokter. *(zet kopje op bureau)*

WILLEMEIN: Wat een tut hola.

DOKTER: Dank je Wilma.

GEERTRUIDE: Denkt ook dat ze heel wat is.

WILMA: Zal ik Geertruide vast naar binnen sturen?

DOKTER: Doe maar.

WILMA: *(door tussendeur)* Geertruide, je mag. *(gaat achter bureau zitten en tikt op toetsenbord, besteed geen aandacht aan Willemein, die een tijdschrift gaat lezen)*

GEERTRUIDE: *(door tussendeur, overdreven)* Goedemorgen dokter.

DOKTER: Wat kan ik voor u doen.

GEERTRUIDE: *(giebelt)* U mag gewoon `je' tegen me zeggen, dat weet u toch?

DOKTER: *(zucht)* Wat kan ik voor je doen?

GEERTRUIDE: *(overdrijft)* Ik heb zo'n last van mijn schouder dokter. *(trekt truitje van schouder)*

DOKTER: *(staat op)* Er is niets aan te zien. Hoe lang doet het al pijn?

GEERTRUIDE: Moet u niet even voelen? *(uitdagend met schouder naar dokter)*

DOKTER: Eh... hoe lang doet het al pijn?

GEERTRUIDE: Al sinds gisteren dokter... zo'n pijn!

DOKTER: Ben je gevallen of heb je je misschien gestoten?

GEERTRUIDE: Ik heb helemaal niets gedaan dokter. Ik snap er niets van.

DOKTER: *(gaat weer zitten)* Ik denk dat je misschien juist iets meer zou moeten doen. Beetje bewegen. Het zit waarschijnlijk gewoon een beetje vast. Regelmatig met de schouders rondjes draaien zal wel helpen. *(doet het voor)* Naar voren... en de andere kant op.

GEERTRUIDE: *(geeft nog niet op)* Heb ik geen massage nodig? *(daagt weer uit met blote schouder)*

DOKTER: *(kijkt vies)* Misschien wel. *(opgelucht)* Maar daarvoor moet je niet bij mij zijn. Er zit wel een masseur in het dorp. Vraag Wilma maar naar voor het telefoonnummer. *(gaat staan, geeft Geertruide een hand)* Tot ziens mevrouw de Klerk. *(gebaart naar de deur)*

GEERTRUIDE: *(teleurgesteld)* Tot ziens dokter. *(door tussendeur, gevolgd door dokter. Wilma's telefoon gaat over.)*

WILMA: *(pakt telefoon op)* Goedemorgen, assistente van Dokter van der Plas, wat kan ik voor u doen?... Hebt u een momentje? Dokter, ik heb mevrouw van Omme aan de telefoon. Ze wil u dringend spreken.

DOKTER: Verbind haar maar even door. *(tegen Willemein)* Ik kom je zo halen. *(door tussendeur)*

WILMA: Ik verbind u door mevrouw van Omme, momentje. *(toetst op*

haar telefoon, telefoon van de dokter gaat nu over)
DOKTER: *(pakt telefoon op)* Geef haar maar Wilma.
WILMA: Komt ze. *(legt hoorn neer, dokter praat onhoorbaar met mevrouw van Omme)*
WILLEMEIN: En? Is het gelukt.
GEERTRUIDE: *(kortaf)* Nee.
JACOB: *(op achter met brief, boos)* Wilma!
WILMA: *(kalm)* Goedemorgen meneer Jansen, wat kan ik voor u doen?
JACOB: Het is helemaal geen goede morgen. Ik ben dood.
WILMA: O... eh... gecondoleerd, meneer.
JACOB: Nee oen, ik bedoel dit... *(smijt brief op bureau)* Je hebt me een brief gestuurd aan de erven van mijzelf!
WILLEMEIN: Het is een schande.
GEERTRUIDE: Zoiets doe je toch niet!
WILMA: *(rustig)* Sorry meneer Jansen, we hebben een nieuw computersysteem en ik moet daar nog even aan wennen. Maar als u niet overleden bent, dan pas ik dat zo weer voor u aan hoor.
WILLEMEIN: *(staat op)* Je ziet toch wel dat meneer Jansen nog springlevend is?!
WILMA: Ik heb eigenlijk nog nooit een overleden persoon gezien.
JACOB: *(geërgerd)* Ik ben niet overleden oké! Maak dit weer in orde.
WILMA: Zoals u wenst meneer Jansen. *(druk met computer bezig)*
WILLEMEIN: *(gaat weer zitten)* Het is ongehoord. Zo ga je toch niet met patiënten om.
WILMA: Het is alweer in orde. U heeft morgen een nieuwe brief in de bus meneer, gewoon aan de toch nog levende meneer Jansen.
JACOB: *(nors)* Dat dacht ik. *(af achter)*
WILLEMEIN: Zoiets zou mij nou nooit gebeuren. Je moet je werk precies uitvoeren en niet maar een beetje zitten klungelen met die computer. Zulke fouten mag je gewoon niet maken.
GEERTRUIDE: Inderdaad, dit is echt erg.
WILMA: *(kalm)* Het was pas echt erg geweest, als meneer Jansen toevallig een beetje ziek was geweest.
WILLEMEIN: *(boos)* Wilma!
DOKTER: *(door tussendeur)* Ga je mee, Willemein?
WILLEMEIN: *(poeslief)* Natuurlijk dokter. *(achter dokter aan door tussendeur)*
GEERTRUIDE: Een schande, dat is het. *(gaat tijdschrift lezen, Wilma haalt de schouder op en gaat aan haar werk)*
DOKTER: Ga zitten. *(wijst naar stoel en gaat zelf achter zijn bureau zitten)* Vertel het eens, wat kan ik voor je doen?
WILLEMEIN: Ik heb eigenlijk geen lichamelijk probleem dokter, maar

eh... ik kan toch vrijuit spreken hè?!

DOKTER: Natuurlijk kan dat. Dokters hebben zwijgplicht als het om privé aangelegenheden gaat, dat weet je toch?

WILLEMEIN: Oké dan. Ik geloof dat ik toe ben aan een man.

DOKTER: *(verbaast)* Oja?

WILLEMEIN: Ik ben al zesentwintig dokter en nog steeds vrijgezel. Dat is toch niet gezond meer?!

DOKTER: Ach, weet je...

WILLEMEIN: *(buigt over bureau)* Kunt u me niet helpen dokter?

DOKTER: *(zo ver mogelijk naar achteren)* Hoe...eh...bedoel je?

WILLEMEIN: Nou, ik dacht...

DOKTER: *(springt op)* Ik weet het.

WILLEMEIN: *(enthousiast)* Oja?

DOKTER: Er is hier in het dorps huis iedere eerste vrijdag van de maand een vrijgezellenavond. Echt iets voor jou. Enne... *(kijkt even in de kast, pakt een boek)* Als je dit boek nou eens leest. Staan allemaal handige tips in, over gesprekstechnieken enzo. *(geeft haar het boek, Willemein kijkt uiterst teleurgesteld)* Moet lukken, absoluut. *(loopt naar de deur, houdt deze voor haar open)* Laat het me even weten, als het wat geworden is, oké?!

WILLEMEIN: *(teleurgesteld)* Ja dokter. *(door tussendeur af)*

DOKTER: Wilma, wie volgt?

WILMA: Samantha dokter, maar die is er nog niet.

DOKTER: Oké. *(tegen de tweeling)* Tot ziens dames. *(terug achter bureau, gaat werken)*

GEERTRUIDE: En? Is het gelukt?

WILLEMEIN: *(kortaf)* Nee. *(samen met Geertruide af achter)*

SAMANTHA: *(op achter, op slippers)* Sorry, dat ik een beetje laat ben.

WILMA: *(vrolijk)* Zo te zien een hele week!

SAMANTHA: *(lacht)* Drie dagen.

WILMA: *(wijst naar stoelen)* Ga daar maar even zitten, dan laat ik de dokter weten dat je er bent. *(pakt telefoon terwijl Samantha gaat zitten, belt)*

DOKTER: *(neemt telefoon op)* Zeg het maar.

WILMA: Samantha is er.

DOKTER: Mooi, stuur haar maar naar binnen. *(legt hoorn neer)* WILMA: *(legt hoorn neer)* Je mag.

SAMANTHA: Dank je wel. *(door tussendeur)* Goedemorgen dokter.

DOKTER: Goedemorgen Samantha. Ga zitten. *(wijst, Samantha gaat zitten)* Last van zwangerschapskwaaltjes? Tja, het zijn de laatste loodjes hè! *(kijkt in computer)* Al drie dagen over de uitgerekende datum. Wat is de klacht?

SAMANTHA: Het is eh... een beetje onsmakelijk eigenlijk.

DOKTER: Last van gekke afscheiding? Is heel gewoon hoor, de bloedprop, die voor de baarmoederhals zit zal al wel een beetje los gaan laten. Is helemaal niet erg.

SAMANTHA: *(legt haar blote voet op het bureau)* Nee, het is volgens mij schimmel.

DOKTER: *(deinst even terug)* O... eh... tja, dat kan natuurlijk ook. *(doet handschoenen aan)* Laat maar eens kijken. *(pakt voet, kijkt en ruikt er even aan)* Ja, dat is voetschimmel. Heb ik wel een zalfje voor. Driemaal daags smeren en het is zo weer over.

SAMANTHA: *(voet van bureau, opgelucht)* Gelukkig.

DOKTER: Vraag maar even aan Wilma, dan geeft ze het gelijk mee. *(terwijl Samantha weg loopt)* Er zijn verder geen patiënten meer in de wachtkamer, dus je kunt het gerust vragen.

SAMANTHA: Dank u dokter. *(door tussendeur, dokter achter computer)* Wilma? Heb je voor mij een zalfje tegen voetschimmel?

WILMA: Natuurlijk meid, zal het gelijk even voor je pakken. *(haalt een tube zalf uit de kast)* Drie maal daags smeren en het is zo weer over.

SAMANTHA: Dank je wel. Tot ziens.

WILMA: Maar dan hopelijk met de kleine in je armen in plaats van in de buik.

SAMANTHA: *(lacht)* Dat hoop ik ook. *(af achter)*

DOKTER: Zal ik haar nou eindelijk eens vragen of ze mee gaat lunchen?

WILMA: Zal ik nou eindelijk eens vragen of hij een keertje komt eten?

DOKTER: *(staat op, door tussendeur)*

DOKTER en WILMA: *(tegelijk)* Mag ik je iets...

WILMA: *(beetje geschrokken)* Sorry, zeg het maar.

DOKTER: *(glimlacht verlegen)* Dames eerst.

WILMA: Eh... ik wou alleen maar zeggen dat ik even naar huis ga om de katten eten te geven. *(snel)* Ik ben op tijd weer terug hoor.

DOKTER: *(beetje teleurgesteld)* O. Ja, dat is goed hoor, natuurlijk. *(wil door tussendeur)*

WILMA: Wou je mij niet iets vragen?

DOKTER: Eh... nee, laat maar, het was niet belangrijk. *(snel door tussendeur, chagrijnig)* Waarom vroeg ik het nou niet? *(gaat jas aan doen)*

WILMA: *(baalt)* Waarom vroeg ik het nou niet. De katten eten geven, hoe kom ik erbij?! Ik heb niet eens katten.

DOKTER: *(door tussendeur)* Tot straks Wilma.

WILMA: Tot straks dokter. *(dokter af achter)* Getver, zeg ik weer dokter. *(tijdens de volgende tekst loopt Wilma naar kantoor, pakt kopje en*

brengt dat naar keuken) Hij heet Jasper. Gewoon Jasper. Jas... per. *(snel)* Jasper, Jasper, Jasper, Jasper, Jasper. *(af keuken)*

LYDIA: *(op achter)* Hallo! Hallo? Wilma, ben je daar?

WILMA: *(op keuken met broodje)* Hier ben ik.

LYDIA: Goedemiddag kind. Hoe gaat het ermee?

WILMA: *(niet te enthousiast)* Goed hoor, best.

LYDIA: Is het nog een beetje druk hier?

WILMA: We zijn pas laat begonnen vanmorgen. De ochtend was zo weer voorbij. Maar drie patiënten gezien, waaronder de gezusters de Klerk, die beide niets mankeren. *(grinnikt)* Tenminste, niet iets waar Jasper wat aan kan doen.

LYDIA: *(geheimzinnig)* Ik heb horen zeggen dat ze een oogje hebben op onze dokter.

WILMA: *(schrikt)* Echt? Zou het?

LYDIA: *(alsof ze niets doorheeft)* Kan het ze niet kwalijk nemen, wel? Het is een lekker ding om te zien. Goede baan, leuk inkomen, dertig jaar én nog vrijgezel. Een leuke vangst lijkt me.

WILMA: Ach, die meiden zijn toch niets voor Jasper, stelletje tuttebellen. Denken dat ze heel wat zijn, alleen omdat hun vader toevallig een hoop poen heeft. Op zulke types zit Jasper toch niet te wachten?!

LYDIA: *(zeer geïnteresseerd vlakbij Wilma)* O? En waar zit ie wel op te wachten denk je?

WILMA: Mam, doe niet zo stom. Je denkt toch niet...

LYDIA: *(vrolijk)* Dat dacht ik nou juist wel. Het is toch een hartstikke leuke knul? Echt iets voor jou.

WILMA: Hij is de dokter, mam.

LYDIA: *(nuchter)* Een dokter is ook maar een man. *(speels)* Enne toevallig is dit een prachtexemplaar.

WILMA: Ach, dat wordt toch niets. *(mompelt)* Ik durf hem niet eens Jasper te noemen.

LYDIA: *(lacht)* Ach kind, je bent ook niets veranderd hè! Je bent nog net zo verlegen als vroeger.

WILMA: Ja en laten we er nu maar over ophouden. Ik heb m'n broodje nog niet eens op en over een paar minuten kunnen de patiënten alweer binnen komen.

LYDIA: *(nieuwsgierig)* Komen er nog bekenden?

WILMA: Jij kent iedereen dus ik denk het wel. Wie precies mag ik je niet zeggen. Ik weet het trouwens niet eens, want we hebben vanmiddag inloop spreekuur. Altijd maar weer afwachten wat er dan komt.

LYDIA: Goed goed, ik ga maar weer. *(ondeugend)* Als Wim Krelis

toevallig langskomt, doe je 'm dan de groeten van mij? *(terwijl ze achter af gaat)* Zo'n leuke man.

WILMA: *(hoofdschuddend)* Wat moet je nou met zo'n vrijgezelle moeder. Probeert mij aan de man te krijgen. *(lacht)* Ik denk dat zij eerder succes heeft.

DOKTER: *(op achter)* Goedemiddag, Wilma.

WILMA: *(met volle mond)* Goedemiddag dokter.

DOKTER: Jij bent ook snel terug.

WILMA: *(verslikt zich bijna)* Ach, ikk woon aan de overkant, hè!

DOKTER: Da's waar, maar je had toch even rustig thuis kunnen eten?

WILMA: *(verlegen)* Ik wou niet te laat terug zijn.

DOKTER: *(terwijl hij door tussendeur gaat tegen Wilma)* Geweldig zo'n assistente. *(deur dicht, hangt jas op, gaat aan het werk)* WILMA: *(zwijmelt)* Geweldig zo'n dokter zul je bedoelen.

WIM: *(op achter)* Goedemorgen.

WILMA: Goedemorgen meneer Krelis, wat kan ik voor u doen?

WIM: Ik wou graag een afspraak maken. Ik heb namelijk een wrat op m'n vinger en ik vroeg me af of de dokter 'm even aan kon stippen voor me. Ik heb wel van dat spul gehaald. *(haalt potje uit jaszak)* Alleen lukt het me niet om dat spul op die verrekte wrat te krijgen. M'n hand zie je. *(houd hand in gips omhoog)*

WILMA: Ik zie het. Maar u hoeft geen afspraak te maken meneer Krelis. Maandagmiddag hebben altijd we een inloopspreekuur.

WIM: En, dat is?

WILMA: Spreekuur zonder afspraak, u kunt komen wanneer u wilt en dan gaat het om de beurt.

WIM: O, da's handig. Nou, dan blijf ik maar. *(wil gaan zitten)*

WILMA: Meneer Krelis?

WIM: *(terug naar Wilma)* Ja?

WILMA: Eh... kent u mijn moeder?

WIM: Lydia bedoel je? Lydia Geluk? Natuurlijk ken ik die. Heel leuke vrouw. Erg charmant, knap koppie ook. En zo te zien zit het in de genen. *(knipoogt naar Wilma)*

WILMA: *(lacht)* Dank u. Maar eh... zou u het misschien leuk vinden om een keer met mijn moeder uit eten te gaan?

WIM: Zou ze dat leuk vinden dan?

WILMA: Ik weet het wel zeker.

WIM: Lijkt me hartstikke leuk. Ik heb alleen één probleempje.

WILMA: En, dat is?

WIM: Ik kook elke avond voor mijn moeder. Ze is nogal slecht ter been zie je.

WILMA: *(blij verrast)* Wat ontzettend aardig van u. Ik ken weinig

mannen die dat doen.

WIM: Ach, ze heeft het ook lang genoeg voor mij gedaan. (*dicht naar Wilma*) Even tussen ons... Ik ben blij dat haar smaakpupillen niet meer optimaal zijn. Mijn kookkunst haalt het lang niet bij die van haar.

WILMA: Toch vind ik het geweldig dat u het doet. Alleen is het uit eten gaan dan natuurlijk wel een beetje lastig. (*denkt even na, dan ineens enthousiast*) Ik heb het!

WIM: Wat?

WILMA: Een idee. Ik regel een lunch. Gewoon hier. Als u nou zorgt dat u hier morgen om twaalf uur precies bent, dan zorg ik dat mijn moeder er ook is.

WIM: Vindt de dokter dat wel goed?

WILMA: Vast wel en bovendien is hij er morgen niet. Doet u het?

WIM: (*beetje onzeker*) Nou goed dan. (*terwijl hij gaat zitten*) Een lunch date in een dokterspraktijk, nou niet het meest romantische plekje. (*blij*) Maar wel met een heel leuke vrouw!

BETTIE: (*op achter*) Goedemorgen. Het is inloopspreekuur vanmiddag, is het niet?

WILMA: Dat klopt, wat kan ik voor u doen?

BETTIE: Ik heb uitslag, hele erge. (*begint te snotteren*) Van de hond.

WIM: (*staat op*) Alstublieft. (*geeft haar een zakdoekje vanuit jaszak*)

BETTIE: Dank je wel. Het is echt heel erg, ik zit hélemaal onder. Van de hond.

WILMA: Ach, dat is inderdaad erg triest. Koopt u een leuk huisdier en dan blijkt u allergisch te zijn. Wat vervelend voor u.

BETTIE: Ja... (*barst in huilen uit*) en ik heb 'm al bijna zeven jaar.

WILMA: (*verbaast*) Al bijna zeven jaar?

BETTIE: Ja en nog nooit last gehad en nu ineens...

WILMA: (*kalm*) Gaat u daar maar even zitten. Ik zal de dokter laten weten dat u er bent. Zal ik uw jas even aannemen.

BETTIE: Dank je kind.

WILMA: (*helpt haar uit de jas en hangt die op, tegen Wim*) Zal ik uw jas ook even ophangen? (*Bettie is gaan zitten*)

WIM: Niet nodig hoor, ik hou 'm wel aan.

WILMA: Zoals u wilt. (*achter bureau, tikt in computer*) Mevrouw Vermeulen... (*tegen Wim*) Waar kwam u ook alweer voor meneer?

WIM: Voor mijn wrat. (*Bettie kijkt even smerig opzij*)

WILMA: (*tikt in computer*) Wrat op vinger. En een patiënt met uitslag. (*pakt telefoon, belt*)

DOKTER: (*pakt telefoon op*) Zeg het maar.

WILMA: Ik heb hier twee patiënten voor u. Meneer Krelis en mevrouw Vermeulen.

DOKTER: Stuur de eerste maar naar binnen, dank je.

WILMA: Als het nieuwe computersysteem goed werkt, kunt u gelijk zien wat de klacht is.

DOKTER: Ah, dat kunnen we dan mooi even uitproberen. *(legt hoorn neer)*

WILMA: *(legt hoorn neer)* Meneer Krelis, u mag naar binnen.

WIM: Dank u wel, schone dame. *(door tussendeur)*

WILMA: *(glimlacht)* Charmeur.

DOKTER: Goedemiddag meneer Krelis, gaat u zitten. *(kijkt in computer)* En u komt voor... ah ik zie het al. Als u zich daar even wilt uitkleden... *(wijst naar kamerscherm)*

WIM: Maar eh... moet dat echt?

DOKTER: U hoeft zich nergens voor te schamen meneer Krelis. Ik ben als dokter heel wat gewend. Gaat u maar.

WIM: Nou, als u het zegt. *(hangt jas over stoel, achter scherm, begint zich uit te kleden en hangt kleding over het scherm)* Het duurt even hoor. Met zo'n gipshand gaat het niet zo makkelijk.

DOKTER: Doet u maar rustig aan meneer Krelis.

BETTIE: Zou het lang duren denkt u? Ik wil mijn hondje niet te lang alleen laten, daar houdt ie niet zo van.

WILMA: Het zal vast wel meevallen.

WIM: Mag ik m'n ondergoed aanhouden?

DOKTER: Zit daar ook iets in?

WIM: *(verbaast)* Of daar ook iets in zit? Nee, helemaal niets.

DOKTER: Dan mag u het aanhouden.

WILMA: Het duurt vast niet lang, het is alleen maar een... *(kijkt in computer)* uitslag? *(schrikt)* Oeps! *(snel door tussendeur)* Dokter! *(ziet Wim achter het scherm, schrikt, handen voor de mond en dan gauw voor de ogen)* Dokter, ik heb een foutje gemaakt.

DOKTER: *(is opgestaan)* Wilma! Ik ben bezig met een patiënt. Je weet toch dat...

WILMA: Hij heeft alleen maar een wrat op zijn vinger. Ik heb me vergist. *(zachtjes)* Sorry.

WIM: *(kijkt om het hoekje van scherm)* Wat dacht je dan dokter?

DOKTER: Uitslag, over het hele lichaam. *(bestraffend)* Je kunt wel weer gaan, Wilma. En u mag zich weer aankleden meneer Krelis.

WIM: *(geamuseerd)* Ook goed. *(gaat zich weer aankleden)*

WILMA: Het spijt me echt.

WIM: Ach meid, geeft niets. *(lachend)* Maar als je me weer eens zonder kleren wilt zien, mag je het best gewoon vragen hoor.

WILMA: *(grinnikt)* Ik zal het onthouden. *(verlegen tegen dokter)* Het spijt me, ik zal in vervolg beter opletten.

DOKTER: *(troostend)* Ach, we moeten gewoon nog even aan dat systeem wennen. *(Wilma door tussendeur af)*

WIM: *(komt met broek los achter scherm vandaan)* Leuke griet die Wilma.

DOKTER: *(verlegen)* Ach, weet je....

WIM: *(glimlacht)* U vindt haar ook leuk hè?!

DOKTER: *(praat erover heen)* U kwam hier dus voor een wrat.

WIM: Ja, op mijn vinger. Heb ik wel vaker en even aanstippen helpt altijd erg goed, maar met die hand in het gips wil het niet zo lukken. De broek dicht maken wil trouwens ook niet zo goed. *(wijst naar broek)* Zou u misschien...

DOKTER: Natuurlijk. *(staat op)* Geen probleem. *(doet knoop dicht)*

WIM: *(lacht)* Het is maar goed dat mijn moeder tegenwoordig bij mij in woont, ander kwam ik de deur niet meer uit.

DOKTER: Nou, ik zal die wrat ook even aanstippen voor u. *(Wim pakt potje uit jaszak pakt het potje en stipt de wrat aan)*

BETTIE: *(bezorgt)* Gaat het wel meisje?

WILMA: Ja hoor, het gaat wel.

DOKTER: Zo, dat is klaar. Als de wrat niet weg gaat, dan komt u maar weer terug.

WIM: Zal ik zeker doen dokter. *(staat op, doet jas aan, door tussendeur)*

DOKTER: *(volgt)* Mevrouw Vermeulen? Komt u maar mee.

BETTIE: *(volgt dokter door tussendeur)*

WIM: *(lachend)* Dat was een mooie blunder, meid.

DOKTER: Gaat u zitten. *(wijst op stoel, gaat zelf ook zitten)*

WILMA: *(beschaamd)* Zoiets is me nog nooit gebeurd.

WIM: Voor alles is een eerste keer.

DOKTER: En u heeft last van uitslag?

WILMA: *(tegen Wim)* Ik hoop het. *(Wim af achter)*

BETTIE: Ja, ik zit hélemaal onder, m'n hele onderbenen.

DOKTER: Alleen de onderbenen?

BETTIE: Dat zeg ik toch. Nog nooit eerder last van gehad en nou ineens word ik allergisch voor de hond. Het is verschrikkelijk.

DOKTER: Laat maar eens kijken dan, die benen. *(loopt om het bureau heen, knielt naast Bettie die de broekspijpen omhoog trekt)* Ah ik zie het al... vlooien.

BETTIE: *(geschokt)* Vlooien?

DOKTER: Ja, overduidelijk.

BETTIE: *(stribbelt tegen)* Mijn Dollie vlooien, onmogelijk.

DOKTER: Het lijkt er anders wel op. *(terug achter bureau)*

BETTIE: Ik geloof er niets van. Dollie en ik verkeren alleen in de beste kringen en vlooien... dat is iets voor het lagere ras.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto